

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.443/2025/11.

A tanács tagjai: Nyírőné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

A felperes: felperes (cím)

A felperes képviselője:

Kiss Barnabás Ügyvédi Iroda (cím1,

ügyintéző: dr. Kiss Barnabás ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Gabriella ügyvéd (cím3)

A per tárgya: szülői felügyelet gyakorlásának rendezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.996/2024/40.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Veszprémi Járásbíróság 4.P.20.597/2023/126.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 500.000 (ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek 2019 januárjától 2022. november 26-ig élettársak voltak, kapcsolatukból 2019. november 20-án K nevű gyermekük (a továbbiakban: a gyermek) született, akit az alperes 2023. március 6-án ismert el gyermekének. A felperesnek korábbi kapcsolatából 2014-ben született egy gyermeke, aki vele él együtt. Az alperesnek ugyancsak korábbi kapcsolatából 2017-ben született gyermeke, akit az édesanyja nevel.

[2] A felek kapcsolatának fennállása alatt a gyermeknevelési feladatokat jellemzően a felperes látta el, alkalmanként az alperes is.

[3] A felperes kereső tevékenységet nem folytat, jövedelme a családi pótlék és a másik gyermeke után kapott gyermektartásdíj. Az édesapja élettársának tulajdonát képező ingatlanban lakik rendezett körülmények között. Megélhetését édesapja és édesapjának élettársa segíti.

[4] Az alperes rendszeres jövedelemmel rendelkezik, rendezett körülmények között él. Élettársi kapcsolatot létesített, a gyermek kapcsolata az alperes élettársával erőteljesen átszexualizált.

[5] A felperes gyermeknevelési alkalmassága átlag alatti színvonalú, de gyermeknevelésre nem alkalmatlan, az alperes gyermeknevelési alkalmassága az átlagos színvonal alsó határán van, gyermeknevelésre ő sem alkalmatlan. A felek magas fokon kötődnek gyermekükhöz. A felperest ellennevelési szándék vezeti az alperessel szemben.

[6] A gyermek megfelelő testi, lelki fejlettségű, tiszta, ápoltságú, rendezett, a felekhez kötődik, az alperest részesíti előnyben, féltestvéreivel is van kapcsolata.

[7] A megye, városi Járási Hivatala (a továbbiakban: gyámhivatal) 2023. október 16-án eljárást indított a gyermek védelembe vételével kapcsolatban a felek közötti konfliktusok miatt. A gyámhivatal 2024. január 24-én elrendelte a gyermek védelembe vételét. Az alperes 2024. február 16-án az eljárás során kívüli felülvizsgálatát kezdeményezte.

[8] Az alperes 2024. február 15-én feljelentést tett kiskorú veszélyeztetése miatt. Állította, hogy a felperes a gyermeket bántalmazta.

[9] Az alperes 2024. február 20-án a Veszprémi Járásbíróságon, 2024. február 23-án a Székesfehérvári Járásbíróságon megelőző távoltartás elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet a bíróság 2024. február 27-én visszautasított és elutasította az ismételt előterjesztett kérelmét is. A Székesfehérvári Járásbíróság a felperes 2024. szeptember 4-én érkezett megelőző távoltartás elrendelése iránti kérelmét 2024. szeptember 10-én elutasította.

[10] A Veszprém Vármegyei Rendőrfőkapitányság kiskorú veszélyeztetése miatt az alperes élettársával szemben 2024-ben eljárást indított.

[11] A gyámhivatalnál az alperes kérelmére 2024. június 6-án a gyermek nevelésbe vételével kapcsolatos ügy indult. Az Országos Gyermekvédelmi Szakszolgálat Fejér Vármegyei Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálat 2024. augusztus 23-án a gyermek nevelésbe vételét nem javasolta.

[12] Az alperes kiskorú veszélyeztetése miatt eljárást kezdeményezett a Székesfehérvári Rendőrkapitányságon.

[13] Az alperes a Veszprémi Járásbíróságon 2024. május 28-án kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmet terjesztett elő a 2024. május 24-i, 2024. június 2-án a 2024. június 1-jei, 2024. június 23-án a 2024. június 8-i és 14-i kapcsolattartásokkal összefüggésben. Az alperes 2024. július 8-án kapcsolattartás akadályozása miatt tett feljelentést. A Székesfehérvári Rendőrkapitányság Enyingi Rendőrőrsé az alperes 2024. augusztus 13-i feljelentése alapján 2024. augusztus 21-én nyomozást rendelt el kapcsolattartás akadályozása miatt.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[14] A felperes keresetében kérte a szülői felügyelet gyakorlására való feljogosítását, az alperes és a gyermek kapcsolattartásának szabályozását, az alperes kötelezését gyermektartásdíj megfizetésére. Indokai szerint a gyermeket születése óta gondozza és neveli, erős, szeretetteljes kapcsolat van közöttük. A gyermek az alperes környezetében veszélyeztetett az alperes élettársával való határsértő, átszexualizált kapcsolata miatt. Az alperes a gyermekkel való kapcsolattartásról videófelvételt készít és azt a világhálón közzéteszi.

[15] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kérte továbbá elsődlegesen, hogy a bíróság őt jogosítsa fel a szülői felügyelet gyakorlására, szabályozza a felperes és a gyermek kapcsolattartását és kötelezze a felperest gyermektartásdíj megfizetésére. Indokai szerint alkalmasabb a gyermek nevelésére mint a felperes. Másodlagosan közös szülői felügyelet elrendelését kérte heti váltott gondoskodással.

[16] A felperes kérte az alperes kérelmeinek elutasítását. Álláspontja szerint az alperes ragaszkodása a gyermekhez csupán felszínes, az csak az elköltözésük (2022 november) után éledt fel.

Az első- és másodfokú ítélet

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest jogosította fel a szülői felügyelet gyakorlására. Kötelezte a felperest gyermektartásdíj megfizetésére az alperesnek. Az alperes gyermektartásdíj hátralékát beszámítani rendelte a felperes által fizetendő gyermektartásdíjba és így határozta meg a felperes fizetési kötelezettségének kezdő időpontját. Szabályozta a felperes és a gyermek folyamatos és időszakos kapcsolattartását. Ennek keretében rendelkezett arról, hogy a felperest „kép- és hangfelvétel útján megvalósuló kapcsolattartás” is megilleti páros héten hétfőn, szerdán, páratlan héten hétfőn, pénteken 18:00 órától 15 perc időtartamban.

[18] Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felek lakáskörülményei között nincs érdemi különbség, az általuk használt ingatlanok alkalmasak a gyermeknevelésre. A felperes nem

dolgozik, az alperes dolgozik, a gyermek fejlődését kedvezőbb módon tudja biztosítani a rendszeres jövedelemszerző tevékenységével, ami erkölcsi alapot is biztosít a gyermek nevelésére.

[19] A felek nem tudták bizonyítani a gyermek veszélyeztetettségét a másik féllel együtt élő személyeket illetően. Az alperes a felperes környezetében előforduló rendszeres becsmérlését nem bizonyította. A gyermek veszélyeztetése miatt kezdeményezett büntetőeljárásban az igazságügyi pszichológus szakértő által készített szakértői véleményben foglaltak szerint a gyermeknek az alperes élettársával való kapcsolata erőteljesen átszexualizált, amely a gyermek személyiségfejlődésére kedvezőtlen, hátrányos és veszélyeztető elemeket hordoz, személyiségfejlődési zavarokhoz vezethet. A perben kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő a büntetőeljárásban készült szakvélemény ismeretében ismételten meghallgatta a gyermeket, a szakértő ismét pszichológiai vizsgálatot végzett el. Ez a szakértői vizsgálat egyértelműen megállapította, hogy az alperes környezetében szexuális jellegű bántalmazásra irányuló jegyek sem a gyermek által elmondottakban, sem a vizsgálati anyagban nem voltak kimutathatók. A gyermek optimális neveltségű, nem mutatott fenyegetettség érzést, szorongásra utaló jegeket, nem mutatható ki érzelmi kötődésén kívül egyéb motiváció, amely a gyermeknél a kötődési előnyben részesítést befolyásolná. Mindez azt támasztja alá, hogy a büntetőeljárásban kirendelt szakértő által véleményezett átszexualizált kapcsolati miliő már nem veszélyezteti a gyermek személyiségfejlődését, ezzel összefüggő vérfertőzőes megrögzülés nem alakult ki, szexuális traumatikus lenyomatot nem lehetett feltárni. Mindkét szakértő a gyermek vizsgálata, a gyermek által elmondottak alapján alakította ki szakvéleményét. A gyermek egyértelműen megállapíthatóan az alperessel és az alperes élettársával való fürdéssel kapcsolatban a két szakértőnél teljesen ellentétes tartalmú beszámolót adott elő. A szakértők nem a gyermek állításainak valóságtartalmát, hanem a gyermek személyiségét, testi, lelki, erkölcsi fejlődésének jövőbeli lehetséges irányait, illetve a gyermeket veszélyeztető körülményeket határozták meg. Mindezek alapján megállapíthatóan az alperes környezetében az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjában nincs a gyermeket veszélyeztető körülmény. Ebből következően a felek által a gyermeknek biztosított szociális környezet között nem lehet alapvető különbséget tenni, mindkét környezetben a gyermeket szeretettel körülvéő személyek tartózkodnak.

[20] A perben kirendelt szakértő feltárta a felek gyermeknevelés szempontjából előnyös és hátrányos személyiségjegyeit. A felperes esetében három előnyös és tizenöt hátrányos, az alperesnél hét előnyös és hét hátrányos személyiségjegyet állapított meg. Mindezek alapján a felperes gyermeknevelési képességét átlag alatti színvonalúnak, az alperes gyermeknevelési képességét az átlagos színvonal alsó határának minősítette.

[21] A gyermeknevelési alkalmasság és az ezt támogató személyiségjegyek alapján egyértelmű különbséget lehetett tenni a felek között az alperes javára, az alperes magasabb színvonalon képes a gyermek nevelésére. Az alperes több, a gyermeknevelés szempontjából előnyös és kevesebb hátrányos személyiségjeggyel rendelkezik, mint a felperes. Emellett a felperes gyermeknevelési alkalmasságát kedvezőtlen irányba befolyásoló tényező az alperes felé irányuló hátrányos befolyásolási szándéka.

[22] A gyermek mindkét félhez kötődik, az alperest előnyben részesíti. A gyermeknek mindkét féltestvérével kielégítő a kapcsolata.

[23] A gyermeknek a felekhez való érzelmi kötődésében az alperes javára tehető különbség, jobban kötődik az alpereshez annak ellenére, hogy eddig alapvetően a felperes gondozásában nevelkedett. A gyermek hosszútávú érdeke az alperes gondozása, nevelése mellett biztosítható kedvezőbben.

[24] A felek a nem személyes kapcsolattartásról is megegyeztek, ezért a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 477. § (4) bekezdése alapján a gyermek érdekében figyelemmel hivatalból döntött a kapcsolattartásnak erről a formájáról.

[25] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a szülői felügyelet gyakorlására a felperest jogosította fel. Mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezéseit. Kötelezte az alperest gyermektartásdíj megfizetésére. Az alperes és a gyermek kapcsolattartását úgy szabályozta, hogy az alperes folyamatos kapcsolattartás címén páros héten pénteken 15:00 órától vasárnap 16:00 óráig, páratlan héten csütörtökön 15:00 órától 19:00 óráig; időszakos kapcsolattartás címén nagypénteken 9:00 órától húsvét vasárnap 16:00 óráig, december 24-én 9:00 órától december 26-én 9:00 óráig viheti el a gyermeket.

[26] Ítélete indokolásában foglaltak szerint a tényállást ki kellett egészíteni azzal, hogy 2024. szeptember 2-án és 3-án az alperes a kapcsolattartási időn kívül megjelent a gyermek óvodájánál, felvételt készített, amit közzétett. Az alperes több alkalommal megosztott a nyilvánossággal a felperessel és a gyermekkel kapcsolatos eseményeket. Az alperes 2024. május 27-én a gyermek óvodája ellen panaszt tett. 2024. június 2-án és 2024. június 8-án feljelentést tett.

[27] A másodfokú bíróság döntésekor értékelte, hogy az alperes élettársa ellen kiskorú veszélyeztetése miatt büntetőeljárás folyik. Az abban az ügyben kirendelt pszichológus szakértő a gyermek által közöltek határsértő testi kapcsolati formaként, a gyermek egészséges fejlődését veszélyeztető körülményként jellemezte. A perben kirendelt szakértő a szexuális bántalmazás kérdését kifejezetten nem vizsgálta, hanem a felperes részéről mutakozó ellennevelés kapcsán érintette úgy, hogy bántalmazásra irányuló jegyek aktuálisan nem kimutathatók. Ez azonban nem cáfolja kétséget kizáróan a büntetőeljárásban másfél hónappal korábban elkészült szakvéleménynek az élményszerűségről tett megállapítását, különös tekintettel arra, hogy az alperes élettársa a perbeli szakértői véleményt készítő szakértőnek elismerte a „pocakos fekvés” előfordulását. A büntetőeljárásban készült kiegészítő szakvélemény a két szakvélemény ellentmondására elfogadható magyarázatot ad.

[28] Az elbeszélgetések között eltelt másfél hónap a gyermek életében jelentős idő, felejtést eredményezhet, főleg úgy, hogy előtte több héten át nem találkozott az alperes élettársával, vagyis kifogásolható események több hete nem történhettek. A cselekmény hatását – és egyben a másodfokú bíróság álláspontja szerint kimutathatóságát – befolyásolja annak gyakorisága.

[29] Azt a büntetőeljárásban kirendelt szakértő is megállapította, hogy a cselekmény a székenénérzetén túl még nem eredményezett lelki károsodást, traumatikus jegyeket. Ezek miatt

a teljes családvizsgálat eredménye önmagában nem teszi aggályossá a büntetőeljárásban készült szakvélemény megállapításait.

[30] Nem a polgári eljárásra tartozó kérdés, hogy az alperes élettársának magatartása valamely büntetőjogi tényállást megvalósított-e, ettől függetlenül a szexuális bántalmazás megtörténte megállapítható. Ez a bántalmazás a gyermek egészséges fejlődését veszélyezteti.

[31] Az alperes 2024. október 2-án úgy nyilatkozott, hogy továbbra is együtt van élettársával, ez a személy is részt fog venni a gyermek gondozásában (P.126. sorszámú jegyzőkönyv). A másodfokú eljárásban lakcímkártyájának másolatával kívánta igazolni, hogy tartózkodási helyeként 2024. augusztus 26-án bejelentett egy balatonakarattyai címet. Az ezen a címen található ingatlan élettársának a tulajdona, az alperes munkáltatójától származó jövedelemigazolást pedig az élettársa írta alá. Mindezek alapján nem állapítható meg, hogy az alperes megszakította az élettársi kapcsolatát. Az elsőfokú bíróság okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy az alperes környezetében nincs a gyermek fejlődését veszélyeztető „körülmény”. Ebből az következik, hogy a nevelési környezetet illetően a felperes javára állapítható meg különbség.

[32] A felek nevelési alkalmasságát érintően az elsőfokú bíróság a peradatok helyes mérlegelésével tett különbséget az alperes javára. Annak nincs jelentősége, hogy a szakértő milyen és hány féle, a gyermeknevelés szempontjából kedvező vagy kedvezőtlen személyiségijegyet állapított meg. Ezek ismerete csupán a szakértői vélemény ellenőrizhetőségét szolgálja, azok egyenként és összességükben való értékelése a szakértő feladata, aki ennek alapján alkotott véleményt a felek gyermeknevelési képességéről.

[33] Az alperes együttműködési készségének hiányát illetően megállapítható, hogy az alperes indokolatlanul indított védelembe vételi eljárást a gyermek bántalmazására alapítottnak. A gyermeket védelembe vették, ennek oka azonban nem a bántalmazás, hanem a felek konfliktusai voltak. Az alperes a felperessel szemben két alkalommal alaptalan távoltartási eljárást kezdeményezett. Ugyancsak indokolatlanul kezdeményezte a gyermek nevelésbe vételét, azt a gyermekvédelmi szakszolgálat nem javasolta. Az alperes együttműködési készségének hiányát mutatja, hogy a kapcsolattartások során történeteket a világhálón közzétette.

[34] Az alperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének csak részben tett eleget, a hátrányára kellett értékelni a gyermek tartásával kapcsolatos közömbösségét.

[35] A felperes hátrányos befolyásolási szándékát a szakértő megállapította, az azonban nem felróható a felperesnek, hogy az alperes élettársával szemben folyamatban lévő büntetőeljárásra tekintettel a gyermek elvitelével járó kapcsolattartást egy hónapon keresztül nem tette lehetővé. A peradatok alátámasztották, hogy a kapcsolattartás korlátozása a gyermek érdekében állt. A kapcsolattartásokat illetően nagyobb mértékű mulasztás nem róható a felperes terhére.

[36] A felperes a gyermeknevelésre nem alkalmatlan. A gyermek bántalmazását hangsúlyozottan kell figyelembe venni, a bántalmazás megállapítható volt, az ebben rejlő veszélyeztető körülmény megszűnését az alperes nem bizonyította.

[37] A gyermek életkora miatt nem minősül ítélőképessnek. Azt a kinyilvánított akaratát, hogy melyik szülőjét részesíti előnyben, a többi peradattal együtt kellett értékelni. A gyermek az alpereshez fokozottabban kötődik, de kötődik a felpereshez is, nem utasítja el. 2022 novembere óta jelenlegi környezetében, a felperes gondozásában nevelkedik.

[38] Valamennyi körülményt együttesen értékelve a gyermek hosszútávú érdekét az szolgálja, ha a kedvezőtlenebb nevelési képességgel rendelkező, de a nevelésre nem alkalmatlan felperes gondozásában nevelkedik, akinek a környezetében bántalmazás nem igazolódott, és akihez a gyermek kötődik. A gyermek hosszútávú érdekét az is szolgálja, ha a másik szülővel való nagyobb együttműködést mutató szülő (a perbeli esetben a felperes) gyakorolja a szülői felügyeletet.

[39] Az alperes és a gyermek kapcsolattartását illetően a fellebbezésben foglaltakat kellett alapul venni. A másodfokú bíróság elfogadta a felperes mint felelős szülő „hallgatolagos álláspontját” arról, hogy a hétvégi, valamint a húsvéti és karácsonyi ünnepkört érintő kapcsolattartásokat az alperes – legalábbis addig, amíg a büntetőeljárásban a bántalmazás „megcáfolásra nem kerül” – az alperes élettársa jelenléte nélkül fogja gyakorolni. Egyéb időszakos kapcsolattartás szabályozása nem indokolt, mivel hosszabb egybefüggő kapcsolattartás esetén a gyermek nagyobb eséllyel találkozhat az alperes élettársával.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[40] A jogerős ítélet ellen – hatályon kívül helyezése, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása, harmadlagosan a perköltség mérséklése iránt – az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Pp. 279. § (1), (2), (3) bekezdésének, 346. § (4), (5) bekezdésének, 434. § (3) bekezdésének, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:21. § (6) bekezdésének, 4:167. § (1), (2) bekezdésének, az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésének megsértésére hivatkozott.

[41] Érvelése szerint a jogerős ítélet azért sérti a Ptk. 4:21. § (6) bekezdését és a 4:167. § (1), (2) bekezdését, mert a másodfokú bíróság döntése során nem a gyermek érdekét vette figyelembe, nem megfelelően mérlegelte a peradatokat, a bizonyítékokat. A jogerős döntés önmagával is ellentétes, mert annak ellenére, hogy az alperes nevelési képessége a kedvezőbb és a gyermek is az alperest részesíti előnyben, a másodfokú bíróság a felperest jogosította fel a szülői felügyelet gyakorlására. A helyes és jogszerű mérlegelés az lehetett volna, amire az elsőfokú bíróság jutott.

[42] A jogerős ítélet [41] bekezdése az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésébe ütközik, mert a másodfokú bíróság tényként állapította meg a szexuális bántalmazást, holott azt is rögzítette, hogy a magatartás megítélése nem a polgári eljárásra tartozó kérdés. Sérült az ártatlanság védelme is, mivel senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

[43] A másodfokú bíróság feltételezésbe bocsátkozott, mert abból indult ki, hogy az alperes élettársi kapcsolata még fennáll. Ezzel szemben az alperes megszakította élettársi kapcsolatát. A másodfokú bíróság tévesen következtetett élettársi kapcsolatának fennállására abból a tényből, hogy a volt élettársa lakását bérli. Akkor sem lehetne veszélyeztető körülménynek minősíteni, ha még fennállna ez a kapcsolata, mert a büntetőeljárás még folyamatban van, volt élettársa bűnösségét még nem mondta ki a büntető bíróság.

[44] A másodfokú bíróság nem vette figyelembe, az ítéletben meg sem említette a 2025. január 15-én, 22-én és 27-én, a február 2-án, 9-én és 20-án, a március 3-án kelt és előterjesztett beadványaiban foglaltakat, melyekben új tényekre, új bizonyítékokra hivatkozott.

[45] A személyi állapotot érintő perekben a bíróság hivatalból is elrendelheti a bizonyítást, ami kötelező abban az esetben, ha azt a gyermek mindenek felett álló érdeke indokolja. A másodfokú bíróság megsértette a Pp. 434. § (3) bekezdését, mert ennek ellenére nem folytatott le bizonyítási eljárást, habár az alperes új tényként hivatkozott arra, hogy megszakította élettársi kapcsolatát. Új tényként adta elő azt is, hogy új lakóhelyre költözött, lakókörnyezete a gyermek nevelésére, gondozására alkalmas. Ha eziránt kétsége volt a másodfokú bíróságnak, elrendelhetette volna környezettanulmány elkészítését. Az alperes családlátogatást kért, ennek során környezettanulmány készült, amit új bizonyítékként csatolt. Ezeket az új tényeket a másodfokú bíróság nem említette meg és nem is értékelte. Új tény a balatonakarattyai óvoda előzetes befogadó nyilatkozata, az alperes ezt arra az esetre kérte, ha a gyermek a jövőben vele fog élni. Ezeket az új tényeket a másodfokú bíróság nem említette meg és nem is értékelte, ezzel megsértette a Pp. 279. § (1), (2), (3) bekezdésében foglaltakat. A másodfokú bíróság ítéletében az sem szerepel, hogy a balatonakarattyai ingatlanban kizárólag az alperes lakik, oda csak ő mehet be. Az alperes személyes kapcsolata megszűnt volt élettársával, a munkakapcsolatuk nem szűnt meg, erre nem is igen volna lehetőségük.

[46] A másodfokú bíróság csak az alperes volt élettársa elleni büntetőeljárást vette figyelembe, de nem értékelte kellő súllyal a perbeli szakértői véleményt, továbbá azt a körülményt, hogy a felperesnek több mint három éve nincs munkahelye, jövedelme, ezért nélkülözésnek teszi ki a gyermeket. Ezzel szemben az alperesnek van munkahelye, képes saját lakás fenntartására. A felperes erre nem képes, a felperes lakóhelyén a gyermeknek nincs saját szobája, hárman alszanak egy ágyban. Ezt is mérlegelnie kellett volna a másodfokú bíróságnak.

[47] A perben kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő nem állapított meg veszélyeztető tényezőt az alperes környezetében. Ha a másodfokú bíróság ügydöntő jelentőségűnek ítélte meg az alperes volt élettársával kapcsolatos körülményeket, akkor fel kellett volna függesztenie az eljárást a büntetőeljárás befejezéséig. Ennek elmulasztása jogszabályellenes.

[48] A 2025. február 20-án előterjesztett előkészítő iratában az alperes hivatkozott a büntetőeljárásban kirendelt igazságügyi szakértő nyilatkozatára, mely szerint csak a gyermeket vizsgálta, míg a perben kirendelt szakértő az egész családot. A perben kirendelt szakértő azt állapította meg, hogy a gyermeket nem veszélyezteti az alperes élettársa és a gyermek kifejezetten az alperest részesíti előnyben. Nem lehetett volna ítéletet alapítani a büntetőeljárásban beszerzett szakértői véleményre. Az alperes mindezen érvelését a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

[49] A másodfokú bíróság nem tett arról említést, hogy a nyomozóhatóság is aggályosnak minősítette a büntetőeljárásban beszerzett szakvéleményt, ezért társszakértőt is bevont a szakvélemény kiegészítése során, aki úgy nyilatkozott, hogy a szexuális bántalmazás vagy megtörtént vagy nem. Minderre nem lehet vádat alapozni, ezért az ügyészség utasította a rendőrséget az eljárás megszüntetésére.

[50] A másodfokú eljárás során a bizonyítás kiegészítése körében ütköztetni kellett volna a szakértői véleményeket, ennek hiányában a tényállás tisztázatlan maradt, a másodfokú bíróság nem derítette fel a tényállást. Az elsőfokú megalapozott ítéletet kirívóan okszerűtlen mérlegeléssel változtatta meg, ez jogszabálysértő, önmagában megteremti a felülvizsgálat alapját.

[51] A perben kirendelt szakértő szakkérdésről dönt, ha a szakvélemény aggálytalan, a szakkérdés tekintetében köti a bíróságot. Nem megengedhető, hogy a bíróság »választ« a szakértői vélemények közül. A perben eljáró szakértő szakvéleményét a büntetőeljárásban beszerzett szakvélemény ismeretében terjesztette elő, figyelembe vette az abban foglaltakat vizsgálata során. Mindkét szakértő szakképesítése felnőttekre vonatkozik, így akár harmadik szakértőt – aki gyermekek vizsgálatát is végezheti – is ki lehetett volna rendelni. A másodfokú bíróság nem merítette ki az eljárásjogi lehetőségeket a tényállás feltárása, az új bizonyítékok figyelembevételével kapcsolatban.

[52] Jogszabályellenes, hogy a másodfokú bíróság nem szabályozta a kapcsolattartást a nyári szünetre, mert az volt az álláspontja, hogy az alperes élettársa azon jelen lenne. Megszüntette a telefonos kapcsolattartás lehetőségét is, ami több mint két éve kialakult, ez a gyermek érdekével ellentétes. Mindez sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését, a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének sérelme is megállapítható az indokolás elmaradása miatt. Ugyancsak jogszabályellenes, hogy a másodfokú bíróság nem szabályozta a szünetekben az időszakos kapcsolattartást, annak ellenére nem, hogy a szakértői véleményből megállapíthatóan az alperessel szembeni hátrányos befolyásolási szándék a felperes oldaláról kimutatható. Az elidegenítéssel szemben egyetlen ellenszer van, a gyermeknek a másik, nem elidegenítő szülőnél való elhelyezése. Ennek elmaradása jogszabálysértő, amit tetéz a kapcsolattartás szűkre szabása. Ezen túlmenően a másodfokú bíróság eljárása alapjogot is sért, mert az indokolási kötelezettség teljesítése a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog egyik garanciális eleme.

[53] A másodfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos, nem tartalmazza a másodfokú eljárás során keletkezett bizonyítékokat, a felperes környezetéről kapott sokkoló felvételeket, melyeken a felperes az utcán üvölt a gyermekkel, terrorizálja, a gyermek zokog

és fél a felperestől. A másodfokú bíróság ezzel nem kívánt foglalkozni, de meg sem indokolta álláspontját, hogy mi volt a mellőzés oka, ez sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését.

[54] A másodfokú bíróság az alperes terhére rótta több alaptalan eljárás kezdeményezését. Más az alaptalan kérelem, és más a nem bizonyítható kérelem. Az alperes által kezdeményezett eljárásokban a hatóságok valótlán tartalmat nem állapítottak meg, legfeljebb másként ítélték meg az igaz tényeket, részben pedig nem találták bizonyítottnak.

[55] Az alperes egyes eseményekről azért számol be a nyilvánosság előtt, mert Magyarországon nem működik a gyermekvédelem, nem működik a családjog, az arra hivatott hatóságoktól, bíróságoktól reménytelen segítséget várni, a kisemmizett, szerencsétlen, hátrányosan súlyosan megkülönböztetett apák a nyilvánossághoz fordulnak, mert utolsó reményük a nyilvánosság ereje.

[56] A jogerős ítéletet hatályában fenntartani „egy az egyben nyilvánvalóan nem lehet”, mert ebben az esetben alkotmányjogi panasz eredményeként az Alkotmánybíróság „minden különösebb teketória nélkül megsemmisítené, önmagában a telefonos kapcsolattartás megvonása indokolásának hiánya miatt”. Ha az indokolás hiányzik az ítéletnek akárcsak egyetlen rendelkezése tekintetében is, akkor az Alkotmánybíróság mérlegelés nélkül megsemmisíti a döntést.

[57] A jogerős ítélet kiegészítését nem lehet kérni, mert indokolás hiányában nem derül ki, hogy a bíróság csak elfelejtette a telefonos kapcsolattartás szabályozását, vagy más okból vonta azt meg. Az ünnepi kapcsolattartás szabályozása eredményeként a gyermek a jövőben minden szentestét az alperessel töltene. Nem értelmezhető a másodfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy elfogadta a felperes mint felelős szülő hallgatólagos álláspontját a kapcsolattartásokkal összefüggésben.

[58] A pernyertesség/pervesztesség aránya a kapcsolattartás kérdésében hozott döntéstől is függ, ebből eredően a perköltségnek is változnia kell.

[59] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati eljárási költsége megtérítésére irányult.

[60] A jogerős ítélet nem jogszabálysértő. A szülői felügyelet rendezése során minden tényezőt értékelni kell, egyetlen körülményt sem lehet figyelmen kívül hagyni, ugyanakkor egyetlen körülménynek sem lehet túlzott jelentőséget tulajdonítani. A szakértői vélemény nem perdöntő bizonyíték, azt az egyéb bizonyítékokkal együttesen kell értékelni.

[61] Nem hagyható figyelmen kívül a felek egymással szembeni viselkedése sem, ugyanis a felek viselkedéséből vonható le következtetés a gyermek hosszútávú érdekének megfelelő nevelésére, az érdekében álló együttműködési készségre. Az azonos objektív körülményeket biztosító és szubjektív nevelési képességű szülők magatartásának, együttműködési készségének a peradatok mérlegelésénél kiemelt jelentősége van. Helytállóan vonta tehát mérlegelés körébe a másodfokú bíróság a felek egymással szembeni magatartását, és értékelte mindezt az alperes terhére.

[62] A másodfokú bíróság a Pp. 276. § (5) bekezdése alapján dönthetett úgy, hogy nem rendelt el hivatalból bizonyítást. A másodfokú bíróság ugyanakkor helyesen egészítette ki a tényállást, eljárása során nem sértette meg a Pp. 279. §-ában foglaltakat.

[63] Az ítélezési gyakorlat az alaptalannak minősülő eljárásokat a szülők együttműködési készsége és képessége körében értékeli, így tette ezt a másodfokú bíróság is, és vette figyelembe ezeket a körülményeket az alperes terhére. Ugyancsak az alperes terhére értékelte a gyermek tartása iránti közömbösségét, a kapcsolattartások nagy nyilvánosság előtt való közzétételét.

[64] A másodfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a gyermek veszélyeztetése fennállt, az egyes szempontok eltérő értékelése önmagában a bizonyítékok mérlegelésének jogszabálysértő voltát nem alapozza meg. 2024. május 28-át megelőzően működött a kapcsolattartás, nagyobb mértékű mulasztást nem lehetett a felperes terhére róni.

[65] Az alperes a 2025. augusztus 31-én keltezett, 2025. szeptember 1-jén előterjesztett beadványában kérte a Kúriát, hogy a felülvizsgálati eljárásban hivatalból vegye figyelembe azt a körülményt, hogy a Székesfehérvári Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya 2025. július 15-én kiskorú veszélyeztetése büntett elkövetésének gyanújával büntetőeljárást indított. Ezen új körülmény figyelmen kívül hagyása a gyermek érdekével ellentétes volna.

A Kúria döntése és jogi indokai

[66] A Pp. 406. § (1) bekezdésében és a 424. § (1) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[67] A Pp. 413. § (1) bekezdése és a 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely és az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[68] A Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* és *d)* pontjában foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell: a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja, a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet, hogy a kérelmező milyen tartalmú döntés meghozatalát kívánja.

[69] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak a Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat szerint a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kéri. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. pont indokolása értelmében a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél felülvizsgálati kérelmében pontosan jelölje meg azt a jogforrást, és azon belül azon konkrét jogszabályhelyet, amelynek a megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szabad szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és rendkívüli perorvoslatot megalapozó hiányosságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.

[70] A PK vélemény 4. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem – mint az eljárást megindító és annak kereteit meghatározó rendkívüli jogorvoslati eszköz – jogi jelentősége egyébek között abban fogalmazható meg, hogy a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok vagy okok keretei között bírálhatja felül. Ennek következtében eljárása során csak a fél felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabálysértés vagy jogszabálysértések fennállását vizsgálhatja. A 4. ponthoz fűzött indokolás értelmében csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[71] A felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet, hogy a kérelmező milyen tartalmú döntés meghozatalát kívánja. A PK vélemény 5. pontjához fűzött indokolás értelmében a Pp. a polgári per valamennyi szakaszában – az eljárás adott szakaszának sajátosságaihoz igazodó módon – biztosítja a kérelmet előterjesztő fél számára a perbeli rendelkezési joga gyakorlásának lehetőségét, egyben körülhatárolja a bíróság mozgásterének és cselekvési lehetőségeinek ténybeli és jogi kereteit.

A PK vélemény 6. pontja szerint, ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait.

[72] Az alperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértőnek tekintette a másodfokú bíróság szakértői vélemények értékelésével kapcsolatos eljárását, továbbá azt, hogy ügydöntő

körülményként értékelte a volt élettársa elleni büntetőeljárást, ennek ellenére a peres eljárást nem függesztette fel a büntetőeljárás befejezéséig. Ezekhez a felülvizsgálati érveléseihez azonban nem jelölt meg megsértett jogszabályhelyet, ezért a Kúria ezeket a hivatkozásait nem vizsgálta érdemben.

[73] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértése mellett a Pp. 279. § (2) és (3) bekezdésének sérelmét is állította. Ehhez a két bekezdéshez kapcsolódóan azonban a jogszabálysértés tartalmi körülírása elmaradt, az alperes szabad szöveges formában nem fogalmazta meg a jogerős ítélet általa sérelmezett és rendkívüli perorvoslatot megalapozó hiányosságát, nem fejtette ki ezzel kapcsolatban részletesen jogi álláspontját. Ebből következően ezeket a hivatkozásait ugyancsak figyelmen kívül hagyta a Kúria.

[74] Az alperes állította, hogy a másodfokú bíróság nem vette figyelembe több új tényre és bizonyítékra vonatkozó hivatkozását. Az alperes azonban csupán általánosságban, tartalmukat tekintve nem kellően konkrétan említette ezeket a beadványait, felülvizsgálati érveléséből nem lehetett megállapítani, hogy mely tényekre és bizonyítékokra utalt, ezért ezen hivatkozását a Kúria figyelmen kívül hagyta. Ugyancsak konkrétumok nélküli az alperesnek az a felülvizsgálati érvelése, mely szerint a másodfokú bíróság a terhére róta több alaptalan eljárás kezdeményezését. Ebben a körben az alperes csak arra hivatkozott, hogy más az alaptalan kérelem és más a nem bizonyítható kérelem. Mindebből következően ezt az érvelését sem tudta a Kúria érdemben értékelni.

[75] Az alperes jogszabályellenesnek minősítette azt, hogy a másodfokú bíróság nem szabályozta a kapcsolattartást a szünidőkre, továbbá megszüntette a telefonos kapcsolattartás lehetőségét. Ezen felülvizsgálati érvelést érintően azonban az alperes nem terjesztett elő határozott felülvizsgálati kérelmet, nem jelölte meg, hogy hogyan szeretné az egyes kapcsolattartások megvalósulását. Hiányzott a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelem, hogy a kérelmező milyen tartalmú döntés meghozatalát kívánja. A perköltséget érintő felülvizsgálati kérelme esetében sem határozta meg az általa megállapítani kért összeget, megsértett jogszabályhelyet sem jelölt meg. Ez akadályát képezte a kapcsolattartás szabályozásával és a perköltség összegével összefüggésben előterjesztett hivatkozásai érdemi elbírálásának.

[76] A Pp. 422. §-ában foglaltak szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt. A Kúria ezért nem vehette figyelembe az alperes által 2025. szeptember 1-jén előterjesztett beadványban foglaltakat.

[77] A felülvizsgálati kérelem érdemben vizsgálható hivatkozásai megalapozatlanok.

[78] Az alperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként – továbbiak mellett – a Ptk. 4:21. § (6) bekezdésére hivatkozott. Ezen jogszabályi rendelkezés értelmében a szülői felügyelet gyakorlásának, a szülő és a gyermek közötti kapcsolattartásnak és a gyermek tartásának rendezése során a gyermek érdekének kell elsődlegesen érvényesülnie. Az adott jogszabályi rendelkezés része a Ptk. 4:21. §-ának, mely a házasság felbontására vonatkozó

szabályokat rögzíti. A Ptk. 4:21. §-a az (5) és a (6) bekezdésében tartalmaz szabályt arra, hogy a házasság felbontásánál a közös kiskorú gyermek érdekét figyelembe kell venni, azaz a házasság felbontásával kapcsolatos, a gyermekre kiható járulékos kérdések rendezésével összefüggésben fogalmazza meg a gyermek érdekeinek érvényesülését. A perbeli esetben azonban a per tárgya nem házasság felbontása volt, hanem a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, azaz a bíróságoknak eljárásuk során nem kellett alkalmazniuk és nem is alkalmazták a Ptk. 4:21. §-ának egyes bekezdéseiben foglaltakat. Ebből következően jogszabálysértést ezzel összefüggésben nem is követhettek el.

[79] A Ptk. 4:167. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint a különélő szülők megállapodásának hiányában – kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból – a bíróság dönt arról, hogy a szülői felügyeletet melyik szülő gyakorolja. A bíróság a döntés során azt mérlegeli, hogy a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbben. A Ptk. 4:167. § (2) bekezdésében megfogalmazott anyagi jogi szempontrendszer a bizonyítandó tényeket, a bizonyítási eljárás kereteit határozza meg. Ezen belül azonban az, hogy a bíróság az egyes bizonyítékokat milyen módon értékeli, nem alapozza meg az anyagi jog megsértését.

[80] A Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltak értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A Pp. 406. § (1) bekezdésében és a 424. § (1) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a tényállás megállapításának módjára vonatkozó és az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabálysértés hiányában nincs helye a szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás felülvizsgálati eljárás keretében történő felülmérlegelésének, a bizonyítékok újraértékelésének. Megalapozza a felülvizsgálati kérelmet, ha az állapítható meg, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékokat nyilvánvalóan okszerűtlenül mérlegelte. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni. Ha azonban a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás – melynek nyomán a szülői felügyelet gyakorlására az elsőfokú bíróság döntésével szemben a felperes jogosult – nem iratellenes, nem okszerűtlen vagy logikai ellentmondást nem tartalmaz, a Kúria döntésekor a másodfokú bíróság által megállapított tényállásból kell kiindulni.

[81] A Kúriának a felülvizsgálati kérelemben jogszabálysértésként feltüntetett jogszabályhely [Pp. 279. § (1) bekezdés] alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a másodfokú bíróság a tényállás megállapításakor a peradatokat kirívóan okszerűtlenül, iratellenesen vagy logikailag ellentmondásosan bírálta-e el.

[82] A másodfokú bíróság ítélete [42] bekezdésében fejtette ki álláspontját azzal összefüggésben, hogy az alperes 2024. október 2-án úgy nyilatkozott: élettársával együtt van és élettársa is részt fog venni a gyermek gondozásában. Ezzel szemben a másodfokú eljárásban az alperes a lakcímkártyája adataival kívánta igazolni, hogy a tartózkodási helye 2024. augusztus 26. óta az élettársa tulajdonában álló ingatlan, ahol bérleti szerződés alapján él. Ezen túlmenően az alperes munkáltatójától származó jövedelemigazolást az élettársa írta alá. Nem tekinthető kirívóan okszerűtlennek a másodfokú bíróságnak az a következtetése,

hogy ezekből az adatokból és körülményekből nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani élettársi kapcsolatuk megszakítását.

[83] Nem jogszabálysértő a másodfokú bíróságnak a rendelkezésre álló bizonyítékokból levont az a mérlegelése sem, amely szerint a gyermek kapcsolata az alperes élettársával erőteljesen átszexualizált. A büntetőeljárásban kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő véleményéből megállapíthatóan a gyermek élményszerűen beszámolt a szakértőnek az alperes élettársával való határsértő testi kapcsolati formákról (pocakozás, kelbimbózás, együtt fürdés), mely a gyermek személyiségfejlődésében kedvezőtlen, hátrányos és veszélyeztető elemeket hordoz magában. A pocakon fekvést a perben kirendelt szakértő előtti vizsgálata során az alperes élettársa is elismerte.

[84] A perben kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő a büntetőeljárásban kirendelt szakértő szakvéleményének ismeretében ismét pszichológiai vizsgálatot végzett el és azt a szakmai megállapítást tette, hogy „a gyermek sem anyai, sem apai oldalról nem számol be bántalmazásról”. A perben kirendelt szakértő előtt ismertek voltak a büntetőeljárásban kirendelt szakértő szakvéleményében foglaltak, és nem foglalt el olyan szakmai álláspontot, mely szerint a korábbi szakvéleményben megállapítottak kizártak lennének, figyelemmel arra is, hogy a pocakon fekvést az alperes élettársa is elismerte. A másodfokú bíróság ítélete [41] bekezdésében indokát is adta annak, hogy mi alapján tudta feloldani a két szakvélemény közötti részbeni eltérést. A másodfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben kifejtettekkel ellentétben nem hagyta figyelmen kívül az alperes ezzel kapcsolatos érveit. Nem kirívóan okszerűtlen és nem sérti a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakat a másodfokú bíróságnak az a mérlegelése, hogy az alperes élettársa a vitatott magatartást megvalósította, a Kúria csak a magatartás minősítésével nem értett egyet.

[85] A másodfokú bíróság álláspontjával szemben – amely szerint az alperes élettársa szexuálisan bántalmazta a gyermeket – a rendelkezésre álló adatokból kétséget kizáróan csak az állapítható meg, hogy a részéről olyan nem kívánt közeledés valósult meg a gyermek felé, amely a szégyenérzeten túl még nem eredményezett lelki károsodást, traumatikus jegyeket. Ez azonban a döntés érdemére nem hatott ki. A másodfokú bíróság által tényként megállapított szexuális bántalmazással szemben tényként megállapítható, az alperes élettársának lelki károsodást még nem eredményező nem kívánt közeledése is olyan magatartás, amelyet az alperes környezetében felmerült negatív körülményként kell értékelni.

[86] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdése értelmében senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg. Az idézett rendelkezés az ártatlanság vélelmét fogalmazza meg. Az alperes felülvizsgálati kérelmében alaptalanul állította az ártatlanság vélelmének sérelmét, mivel a másodfokú bíróság nem tekintette bűnösnek az alperes élettársát, hanem arra a következtetésre jutott, hogy a bántalmazás megállapítható, ami a gyermek egészséges fejlődését veszélyezteti. A jelen jogvita elbírálása során a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes élettársa megvalósított-e a gyermek érdekeit sértőnek minősíthető magatartást. Ezt a ténymegállapítást attól függetlenül megteheti, hogy az alperes élettársával szembeni büntetőeljárás még nem fejeződött be. Kifejezetten hangsúlyozta azt a másodfokú bíróság, hogy nem a polgári eljárásra tartozó kérdés, hogy az alperes élettársának magatartása megvalósított-e valamely büntetőjogi tényállást.

[87] A másodfokú bíróság a jogerős ítélet [40] – [50] bekezdéseiben részletes indokolással kifejtette, hogy a gyermek és az alperes élettársának kapcsolata {[41] – [42] bekezdések} mellett milyen szempontokat mérlegelt, amikor a szülői felügyelet gyakorlására a felperest jogosította fel. Így a felülvizsgálati érveléssel ellentétben a másodfokú bíróság figyelembe vette a felek közötti különbséget a munkahely és a jövedelem tekintetében is, ítélete [40] bekezdésében azt fogalmazta meg, hogy ebben az alperes javára tehető különbség. Az alperes felülvizsgálati kérelmében pusztán feltételezés, konkrétumok nélküli az a hivatkozás, hogy ezek a különbségek nélkülözésnek tennék ki a gyermeket. A másodfokú bíróság értékelte a felek nevelési alkalmasságát {[43] bekezdés}, a gyermek kötődését a felekhez {[44] és [49] bekezdések} és féltestvéréhez {[47] bekezdés}, a felek együttműködési készségét {[45] – [46] bekezdések}. Ezeknek a szempontoknak az együttes értékelésével megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a gyermek hosszútávú érdekét az szolgálja, ha a kedvezőtlenebb nevelési képességgel rendelkező, de arra nem alkalmatlan felperes gondozásában nevelkedik, akinek környezetében nem igazolódott a gyermek fejlődésére káros hatás és akihez a gyermek kötődése fennáll {[50] bekezdés}. A másodfokú bíróság döntése nem sérti a Ptk. 4:167. § (2) bekezdését,

figyelemmel volt arra, hogy a gyermek kedvezőbb testi, értelmi, érzelmi fejlődése a felperesnél biztosítható.

[88] Az alperes felülvizsgálati kérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a személyi állapotot érintő perekben a Pp. 434. § (3) bekezdése alapján a bíróság az általa szükségesnek talált bizonyítást hivatalból is elrendelheti. A hivatkozott jogszabályi rendelkezés megteremti a bíróság számára a bizonyítás hivatalbóli elrendelését, ha azt szükségesnek találja. A hivatalbóli bizonyítás csak lehetőség a bíróság számára, ha a bizonyítékokat elegendőnek tartja a tényállás megállapításához, további hivatalbóli bizonyítás nem terheli. A perbeli esetben is a másodfokú bíróság a bizonyítékokat elegendőnek tartotta a tényállás megállapításához az alperes élettársi kapcsolatának fennállása, a felek lakáskörülményei körében is, ebből következően további hivatalbóli bizonyítás nem terhelte az alperes által előadott új tényekre sem.

[89] A felülvizsgálati érveléssel ellentétben a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségét teljesítette, döntését – a már korábban kifejtettek szerint – a jogerős ítélet [40] – [50] bekezdéseiben kellően megindokolta, a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak nem sérültek. Az indokolási kötelezettség terjedelmével összefüggésben hangsúlyozza a Kúria, hogy a bíróságok indokolási kötelezettségéből – ahogyan arra az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott –, nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a fél szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (XI.30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3107/2016. (V.24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának nem minden egyes részletre, hanem az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie.” {3159/2018. (V.16.) AB határozat, Indokolás [31], megerősítette a 18/2018. (VI.12.) AB határozat}. Ezen elvárásoknak megfelelt a másodfokú bíróság indokolása.

[90] A kifejtettekből következően a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A határozat rövid tartalma

[91] A különélő szülők megállapodásának hiányában a bíróság dönt arról, hogy a szülői felügyeletet melyik szülő gyakorolja. A bíróság döntése során azt mérlegeli, hogy a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbben.

Záró rész

[92] A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes viseli a saját felülvizsgálati költségét és a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperesnek a képviselét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján állapított meg.

[93] A tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes a Pp. 102. § (1) bekezdésében foglaltak alapján. A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát (Pfv.I.20.443/2025/10.) és az alperes adóazonosító jelét.

[94] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdésének utaló szabálya által felhívott Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[95] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdésének *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 16.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, dr. Magosi Szilvia s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró